

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ΄ - Ἔτος ΛΣΤ΄
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2187

Τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου
Τετάρτη 8 Μαΐου 2019

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Σκιαγραφία τοῦ ἀποστόλου

Ἄς δώσουμε, ἀγαπητοί μου, μιὰ σκιαγραφία τῆς μεγάλης φυσιογνωμίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου, ποὺ ἐφορτᾶζει σήμερα.

Εἶνε ἄλλωστε ἐντολὴ τῆς Καινῆς Διαθήκης, οἱ Χριστιανοὶ **νὰ μελετοῦμε τὴ ζωὴ τῶν ἁγίων μας**: ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει· «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν*» (Ἐβρ. 13,7), νὰ θυμᾶστε τοὺς ἁγίους· τὰ λόγια τους, τὴ ζωὴ, τὸ τέλος τους. Οἱ ἅγιοι εἶνε οἱ ζωντανὲς εἰκόνες τοῦ ἐσταυρωμένου Λυτρωτοῦ μας, γι' αὐτὸ ὁ ἴδιος ἀπόστολος λέει· «*Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ Χριστοῦ*» (Ἄ Κορ. 4,16· 11,1)· μιμηθῆτε ἐμένα, ὅπως κ' ἐγὼ μιμοῦμαι τὸ Χριστό. Νὰ διαβάσουμε λοιπὸν τὰ συναξάρια τῶν ἁγίων.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ἀγαπητοί μου, **γεννήθηκε** σ' ἓνα μικρὸ χωριὸ τῆς Γαλιλαίας, τὴ **Βηθσαϊδά**, ὄνομα ἐβραϊκὸ ποὺ στὰ ἑλληνικὰ σημαίνει «τόπος ψαράδων», «ψαρότοπος».

Μὴ περιφρονεῖτε **τὰ χωριά**· ἡ ἱστορία τοῦ τόπου μας μαρτυρεῖ, ὅτι στὴν ὑπαιθρο ὑπῆρχε πάντοτε μιὰ ἀνεξάντλητη δεξαμενὴ ἡρωισμού τῆς φυλῆς. Ἀπὸ μικρὰ χωριά, ποὺ μ' ἀξίωσε ὁ Θεὸς νὰ περιοδεύσω, γεννήθηκαν μεγάλοι ἄνδρες, στοὺς ὁποίους ὀφείλουμε πολλὰ. Ἄν σβήσουν τὰ χωριά, θὰ χαθῆ ἡ πατρίδα.

Ἀπὸ τὴ Βηθσαϊδὰ ἦταν καὶ ἄλλοι ἀπόστολοι, ὅπως ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Πέτρος. Ὁ Χριστὸς ἔδειξε ἐκτίμησι στὸν ἐργατικὸ καὶ ἀγροτικὸ κόσμῳ· **τὰ φτωχὰ κοινωνικὰ στρώματα** ἔδωσαν τοὺς πρῶτους ἐπιτελεῖς του, τοὺς «ἀξιωματικούς» τῆς ἐνδόξου στρατιᾶς του. Ἔνας μόνον ἀπὸ τοὺς δώδεκα μαθητὰς του ἦταν ἄς ποῦμε πρωτεγουσιᾶνος, ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, κι αὐτὸς τὸν πρόδωσε.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης **ἦταν ψαῶς**. Ἄν τὸν ἔβλεπες τότε ἐκεῖ στὴν ἀκρογιαλιὰ νὰ ρίχνῃ τὰ δίχτυα, δὲν μποροῦσες νὰ φανταστῆς ὅτι ἐκεῖνο τὸ φτωχόπαιδο μιὰ μέρα θὰ γινόταν ξακουστό.

Ἡ ζωὴ του κυλοῦσε ἡσυχᾶ, σὰν ἡρεμο ποταμάκι. Ἀλλὰ κάποια στιγμή ἐγίνε κάτι ποὺ ἄλ-

λαξε τὴ ροὴ τοῦ βίου του. Τί συνέβη; **γνωρίστηκε μετὸν Ἰησοῦ**· ἡ γνωριμία αὐτὴ ἦταν τὸ σημαντικώτερο γεγονός τῆς ζωῆς του. Πῶς ἐγίνε ἡ γνωριμία τὸ περιγράφει ὠραῖα ὁ ἴδιος.

Μιὰ μέρα, λέει, ἐνῶ βρισκόταν στὸν Ἰορδᾶνη μαζί μετὸν Ἀνδρέα καὶ **ἄκουγαν τὸ δάσκαλό τους τὸν Ἰωάννη τὸν Βαπτιστή**, περνοῦσε ἀπὸ κεῖ ὁ Χριστὸς. Σταματᾷ τότε ὁ Βαπτιστὴς τὴ διδασκαλία καὶ λέει στοὺς δύο μαθητὰς του· Τὸν βλέπετε ἐκεῖνον; αὐτὸς εἶνε ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου· εἶνε «*ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ*», «*ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου*» (Ἰω. 1,36,29).

Ἐκεῖνοι πείσθησαν στὰ λόγια τοῦ Βαπτιστοῦ καί, καθὼς ὁ Χριστὸς προχωροῦσε, τὸν **ἀκολούθησαν σὰν τ' ἀρνάκια**· βιάζονταν πίσω του, σὲ μιὰ ἀπόστασι, σιωπηλοί. Σὲ μιὰ στιγμή ὁ Ἰησοῦς γυρίζει, τοὺς βλέπει καὶ ρωτᾷ· –Τί ζητᾶτε; –Θέλουμε νὰ δοῦμε ποῦ μένεις, ἀπαντοῦν. Καὶ ὁ Χριστὸς λέει· –«*Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε*» (ἔ.ἀ. 1,40). Πῆγαν λοιπὸν ἐκεῖ ποὺ φιλοξενεῖτο ὁ Χριστὸς, καὶ ἔμειναν μαζί του ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα.

Τί εἶπε ὁ Χριστὸς μετὸν Ἰωάννη καὶ τὸν Ἀνδρέα δὲν μᾶς λέει τὸ Εὐαγγέλιο. Ἐκεῖνο ποὺ ξέρουμε εἶνε, ὅτι τέτοια ἐντύπωσι τοὺς ἔκαναν τὰ λόγια του, ὥστε ὁ Ἰωάννης στὸ «ἡμερολόγιό» του - στὸ Εὐαγγέλιο **σημείωσε καὶ τὴν ὥρα**· «*Ἡ ὥρα* ποὺ εἶδα καὶ ἄκουσα τὸ Χριστὸ ἦταν *ὡς δεκάτη*» (ἔ.ἀ.), δηλαδὴ περίπου 4 τὸ ἀπόγευμα· μετὸ ἐβραϊκὸ ὠρολόγιο ἡ δεκάτη (ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου) ὥρα εἶνε ἡ 4 μετὰ μεσημβρίαν. Αὐτὸ τὸ χωριὸ πολὺ μοῦ ἀρέσει.

Στὸ μυστικὸ ἡμερολόγιο, ποὺ ἔχει καθέννας μας, ὑπάρχουν ὥρες ποὺ μένουν ἀνεξίτηλες. Πές μου· ποιές εἶνε οἱ πιὸ ὠραῖες ὥρες τῆς ζωῆς σου; ἡ ὥρα τοῦ ἀπολυτηρίου, τοῦ πτυχίου, τοῦ ἀρραβῶνος, τοῦ γάμου, τῆς γεννήσεως τοῦ πρώτου παιδιοῦ, τοῦ διορισμοῦ, τῆς προαγωγῆς σου...; Δώστε μου **μιὰ ὥρα ἄλλη!** Ἄν δὲν ὑπάρχῃ αὐτὴ, ἡ μοναδική, ἡ χρυσοῦ, τότε μάταια ὅλα τὰ ἄλλα, «*τὰ πάντα ματαιότης*» (Ἐκκλ. 1,2). Μπορεῖς νὰ μοῦ πῆς, ὅτι κάποια ὥρα, ἐνῶ ἡ-

μουν στο σκοτάδι και δεν έβλεπα τίποτ' άλλο εκτός από το χρῆμα και τις διασκεδάσεις, άνοιξα τα μάτια και είδα το Φῶς (σε κάποιο βιβλίο, κάποιο κήρυγμα, κοντά σε κάποιο πνευματικό πατέρα στο έξομολογητήριο), **γνώρισα τὸ Χριστό;** Ἔχεις τέτοια ὥρα; Ἄν ἔχης, σε συγχαίρω, ἀδελφέ μου· ἂν δὲν ἔχης, τ' ἄλλα εἶνε «*πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά*» (νεκρ. ἀκολ). Ἄν δὲν γνώρισες τὸν Ἰησοῦ, ματαία ἡ ζωὴ σου. Ὡ ἀθάνατε Βασιλεῦ, δός μας μιὰ τέτοια ὥρα!

Ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ὁ Ἰωάννης γνώρισε τὸ Χριστό, ἔμεινε πιστὸς σ' αὐτόν. Μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφὸ του Ἰάκωβο καὶ τὸν Πέτρο ἀνῆκε **στὸν στενὸ κύκλο τῶν μαθητῶν**. Τοὺς ἀγαποῦσε ἰδιαίτε- ρως ὁ Ἰησοῦς, ὄχι μεροληπτικά ἀλλὰ κατὰ δι- καιοσύνη· τὸν Πέτρο γιὰ τὴν πίστι του, τὸν Ἰά- κωβο γιὰ τὴ σταθερότητά του, καὶ τὸν Ἰωάννη γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ αὐτοθυσία του. Γι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοὺς τρεῖς πάλι αὐτοὺς διέκρινε τὸν Ἰω- ἄννη· κατὰ τὸ Εὐαγγέλιο ἦταν ὁ μαθητὴς «*ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς*» (ἰω. 13,23). Ἦταν στραμμένος πάν- τα στὸ Χριστό, ὅπως τὸ ἠλιοτρόπιο στὸν ἥλιο.

Βλέπουμε τὸν Ἰωάννη νὰ εἶνε **παρῶν στὶς μεγάλες στιγμὲς** τοῦ Χριστοῦ· στὴν ἀνάστα- σι τῆς κόρης τοῦ Ἰαείρου ποὺ τὸν ἄκουσε νὰ λέη «*Τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειρε*» (Μάρκ. 5,41), στὴ Μεταμόρφωσι στὸ Θαβώρ, στὸ Μυστικὸ Δεῖ- πνο ποὺ ἔπεσε στὸ στήθος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπέσπασε τὸ μυστικὸ ποιὸς θὰ τὸν προδώσῃ, στὴ Γεθσημανῆ, καὶ στὸ σταυρὸ μαζὶ μὲ τὴν ὑ- περαγία Θεοτόκο ὅταν ὁ Ἐσταυρωμένος τοῦ ἐμπιστεύθηκε τὴ φροντίδα της μὲ τὰ λόγια «*Ἰ- δοὺ ἡ μήτηρ σου*» καὶ «*ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔ- λαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια*» (ἰω. 19,26-27). Ἦταν τέλος παρῶν καὶ στὴν Ἀνάστασι ὅταν ἔτρεξε πρῶτος καὶ εἶδε τὸ κενὸ μνημεῖο.

Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἔχουμε ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο γιὰ τὸν Ἰωάννη. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μερικὰ ἄλ- λα ποὺ διέσωσε **ἡ ἱερὰ παράδοσις**. Μετὰ τὴν Ἀ- νάστασι οἱ ἀπόστολοι ἔβαλαν κληρικούς καὶ μοί- ρασαν τὴν οἰκουμένη, γιὰ νὰ κηρύξουν τὸ εὐ- αγγέλιο. Κληρὸς τοῦ Ἰωάννου ἦταν νὰ κηρύξῃ στὴν Ἔφεσο ὅπου ἔκανε θαύματα, καὶ στὴν Πά- τμο ὅπου ἔγραψε τὴν Ἀποκάλυψι. Ὑπάρχει καὶ μιὰ πληροφορία τοῦ Τερτυλλιανοῦ, ὅτι ἔφτασε μέχρι τὴ Ῥώμη· ἐκεῖ τὸν ἔβαλαν μέσα σὲ καζά- νι μὲ ζεματιστὸ λάδι, ἀπ' ὅπου βγήκε ἄθικτος, κι ὅτι τὸν ἀνάγκασαν νὰ πιῇ φαρμάκι καὶ δὲν ἔπαθε κακὸ κάνοντας τὸ σημεῖο τοῦ τιμίου σταυροῦ. Αὐτὰ φαίνονται ἀδύνατα στοὺς ἀπί- στους, εἶνε ὅμως δυνατὰ γιὰ τοὺς πιστοὺς· ὁ Χριστὸς εἶπε, ὅτι «*Ὅποιος πιστεύει σ' ἐμένα, αὐτὰ ποὺ κάνω ἐγὼ θὰ κάνῃ κι ἀκόμα μεγα- λύτερα*» «*καὶ μείζονα τούτων ποιήσει*» (ἔ.ἀ. 14,12).

* * *

Θὰ κλείσω, ἀγαπητοί μου, μὲ **δύο διδακτι- κὰ ἀνέκδοτα** ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.

● Στὴν Ἔφεσο ἦταν κάποιος **Κήρινθος**. Αὐτὸς ἦταν σπουδασμένος ἀλλὰ αἰρετικὸς, πρόδρο- μος τοῦ Ἀρείου καὶ τῶν σημερινῶν χιλιαστῶν. Ἀνακάτευε τὸ εὐαγγέλιο μὲ διάφορες πλάνες χιλιαστικές καὶ δίδασκε ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶνε Θεός. Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης τὸν ἤλεγξε δημοσίως, λένε μάλιστα ὅτι ἐξ αἰτίας τοῦ Κη- ρίνθου ἔγραψε τὸ Εὐαγγέλιό του, ποὺ ἀρχίζει μὲ τὸ «*Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος*» (ἔ.ἀ. 1,1).

Μιὰ μέρα ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης πῆγε σ' ἓνα δημόσιο κτήριο. Ὅταν εἶδε ὅτι εἶνε μέσα ὁ Κήρινθος, εἶπε· «*Πᾶμε νὰ φύγουμε, νὰ μὴν πέ- ση ἡ στέγη καὶ μᾶς πλακώσῃ, ἀφοῦ εἶνε μέσα ὁ Κήρινθος ὁ ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας*» (Ἡ πληροφορία προέρχεται ἀπὸ τὸν ἅγιο Πολύκαρπο Σμύρνης· τὴν διέσωσε ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος Λουδοῦ- νων στὸ ἔργο του Ἐλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῆς ψευδωνύμου γνώσεως 3,3,4· Migne 7,853).

Ἀκοῦτε τί εἶπε; Δὲν ἤθελε νὰ μείνῃ οὔτε στιγμὴ σὲ οἴκημα ποὺ βρισκόταν μέσα καὶ ὁ ἐ- χθρὸς τοῦ Χριστοῦ. Ἐρωτῶ· ἔχουμε ἐμεῖς τὸ φρόνημα αὐτό, νὰ φεύγουμε μακριὰ ἀπὸ αἰ- ρετικούς καὶ ἀθέους; Εἶνε αὐστηρὰ αὐτά; Μὰ αὐτὸ ἔκανε ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. Στὴν Και- νὴ Διαθήκη ἔγραψε· Ἄν ἔρθῃ στὸ σπίτι σου κάποιος καὶ ἀρνεῖται τὸ Χριστὸ ποὺ ἦρθε ἐν σαρκί, νὰ τὸν διώξῃς κι οὔτε καλημέρα στὸ δρόμο νὰ μὴν ἔχῃς μ' αὐτόν (βλ. Β' ἰω. 7 καὶ 10). **Μὴ βιά- ζεστε στὰ σπίτια σας αἰρετικούς καὶ ἀθέους.**

● Ὑπάρχει κ' ἓνα ἄλλο ἀνέκδοτο. Περιοδεύον- τας ὁ ἅγιος Ἰωάννης συνάντησε σὲ μιὰ πόλι ἓνα **χαριτωμένο νέο** θερμὸ στὴν πίστι, ποὺ μπο- ροῦσε νὰ γίνῃ καὶ ἐργάτης τῆς Ἐκκλησίας. Πρὶν φύγῃ γιὰ τὴν Ἔφεσο ὁ Ἰωάννης εἶπε στὸν ἐπί- σκοπο· Σοῦ ἐμπιστεύομαι αὐτὸ τὸ θησαυρό· φύλαξέ τον, θὰ σοῦ τὸν ζητήσω. Ὁ ἐπίσκοπος ὁ- μως, ἀφοῦ τὸν βάπτισε, ἀμέλησε τὴ φροντίδα του· ὁ νεαρὸς παρασύρθηκε ἀπὸ κακὲς συνα- ναστροφές, καὶ **κατέληξε νὰ γίνῃ λήσταρχος**.

Μετὰ ἀπὸ καιρὸ ἐπέστρεψε ὁ Ἰωάννης καὶ ζήτησε τὸ νέο. Ὁ ἐπίσκοπος εἶπε μὲ λύπη, ὅτι πῆρε κακὸ δρόμο, βγήκε στὰ βουνὰ ἀρχιληστής. Δῶστε μου ἓνα ἄλογο, εἶπε ὁ ἅγιος, θὰ πάω νὰ τὸν βρῶ! Καὶ παρὰ τὰ ὀγδόντα του χρόνια ἔφτασε στὴ σπηλιὰ τοῦ ληστοῦ, καὶ μετὰ ἀπὸ συγκινητικὴ συνομιλία **κατῶρθωσε νὰ τὸν ἐ- παναφέρῃ στὴν Ἐκκλησία** (Τὸ περιστατικὸ διασώζει ὁ ἅγιος Κλή- μης ὁ Ἀλεξανδρεὺς στὸν λόγο του Τίς ὁ σωζόμενος πλοῦσιος 42· Migne 9,648-9).

Αὐτὸς ἦταν, ἀγαπητοί μου, ὁ ἅγιος Ἰωάννης· **πρότυπο ποιμένος**, πραγματικὸς πατέρας.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**